

Lovforslagenes paragraffer, henholdsvis tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Winnie Møller (S):

Der har været et aldeles grundigt udvalgsarbejde omkring de to lovforslag, som vi her har til anden behandling. Når de forskellige partier i betænkningen giver udtryk for så forskellige meninger i form af en række ændringsforslag, tror jeg det skyldes, at de områder og emner, vi har til behandling, er så følelsesmæssigt ømtålelige. Vi har alle en mening om, hvordan samfundet bør behandle lovovertrædere, som begår voldtægt eller røveri.

Vi kan fra socialdemokratiet tiltræde ændringsforslag nr. 6, stillet af justitsministeren, til lovforslag nr. L 174, der sidestiller visse samlejligheden forhold med tilfælde, hvor der er opnået egentligt samleje. Ligeledes sidestilles homoseksuelle og heteroseksuelle forhold. Vi finder, at dette er et rimeligt forslag, der i sin udformning på nær nogle redaktionelle ændringer svarer til det radikale venstres lovforslag nr. L 180, der er taget tilbage.

Det er velovervejeth, at vi har valgt to strafferammer. Vi har her taget et hensyn til dem, der har påpeget, hvor stor en belastning det er for den forurettede, at sagen behandles for et nævningeting – også i erkendelse af, at den nuværende lovgivning bevirkede, at nævningetinget valgte at dømme efter den milde paragraf om ulovlig tvang, selv om der i virkeligheden var tale om fuldbyrdet voldtægt. Med ministerens forslag har vi nu fået sat disse ting på plads, og det er vi godt tilfreds med.

Bilagsmaterialet under udvalgsarbejdet fortæller os, at i perioden 1976–79 er 5 af 48 dømte i voldtægtssager idømt en straf på over 4 års fængsel. For røveri gælder, at i perioden 1976–79 er 10 ud af 146 dømte idømt en straf på over 4 års fængsel. Derfor forekommer det mig, at det konservative folkeparti skyder forbi i deres kritik af lovforslag nr. L 174 i bemærkningen i betænkningen. Der vil være rigelig plads også med de nye strafferammer til f.eks. at ændre strafudmålingen i opadgående retning. Men det er jo i virkeligheden et domstolsanliggende,

som de konservative pludselig vil have at vi skal blande os i.

Jeg tror personlig ikke på, at en højere strafamme vil medføre højere straffe. Derfor finder jeg lovforslagets balance rimelig. Det gælder også for straffebestemmelserne om røveri.

Ændringsforslag nr. 2, 3 og 7, stillet af SF, kan vi ikke tilslutte os. Det fremgår af betænkningen, at SF er betænkelig ved en indskrænkning af nævningetingenes anvendelse i f.eks. voldtægtssager, men jeg må gøre opmærksom på, at vedtages SFs ændringsforslag i den foreslåede udformning, vil strafmaksimum for voldtægt, røveri og brandstiftelse være 6 år. Dermed ville alle disse typer af forbrydelser automatisk efter retsplejelovens bestemmelser, også når de har haft en særlig farlig karakter, ikke kunne underkastes et nævningeting. Det er jo lidt i strid med de bemærkninger, SF i øvrigt gør herom i betænkningen.

SF og retsforbundet vil i ændringsforslag nr. 4 og 5 have fjernet ordene »uden for ægteskab«. I realiteten er der her tale om to paragraffer, som tiden til dels er løbet fra. Vi kan dog ikke støtte ændringsforslagene, idet vi hellere ser, at disse paragraffer sammen med hele kønsfrihedskapitlet tages op til en samlet revision som lovet af ministeren.

Vi kan ikke støtte udformningen i ændringsforslag nr. 8, stillet af fremskridtspartiet, om den grovere røveriforbrydelse. Vi mener, at udformningen er for spidsfindig.

Endelig må jeg om ændringsforslag nr. 9, stillet af venstre og støttet af kristeligt folkeparti, sige, at jeg finder det lidt mærkeligt på baggrund af, at vi under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 174 fik bebrejdelser fra nogle af forslagsstillerne for, at vi ville begrænse, som de sagde, nævningeinstitutionen. Nu kommer de og foreslår, at nævningeinstitutionen skal indskrænkes – blot på et andet område. Jeg tror, dette til fulde beviser, hvad jeg startede med at sige, nemlig at disse sager er af en så ømtålig karakter, at man kan dreje sine argumenter, alt efter den enkelte sags karakter. Vi har derimod prøvet at lægge en generel linje, og det finder jeg er det mest rimelige.

Det radikale venstres lovforslag nr. L 168 foreslås delt i to dele. Vi kan støtte lovforslag nr. L 168 B, hvorefter det i retsplejeloven som hovedregel forbydes at gå tilbage i den